

EL POBLE: CÀTALÀ

ANY VII NÚM. 2.024

BARCELONA, DIMARS, 20 SETEMBRE DE 1910

UNA PESSETA AL MES

LA HISPANO SUIZA - Fàbrica d'automòbils

VICTORIES OBTINGUDES EN LES CURSES D'AQUEST ANY A L'EXTRANGER

Mont-Ventoux Oursa ab pujada, 21 kilòmetres
Desnivell, 1.600 metres
ZUCARELLI. - Primer premi de sa categoria
CHASSAIGNE. - Segon Id. Id.
Segon y tercer de la classificació general

Ostende "Copa de voltoretos,"
400 Kilòmetres
ZUCARELLI. - Primer lloc en 4 h. 44 m. 43 s.
PILLEVERDIER. - Tercer Id. 5 h. 11 m. 30 s.
Velocitat mitja, 84'500 kilòmetres

Boulogne-sur-mer "Copa des voltoretos,"
Organizada per L'AUTO, 454-450 Km.
ZUCARELLI. - Primer lloc en 5 h. 4 m.
CHASSAIGNE. - Tercer Id. y Copa de regularitat
PILLEVERDIER. - Quint Id.
Velocitat mitja, 90 kilòmetres

CLÍNICA C. CROUS Herpes, Tuberculosis pulmonar, Vies urinàries. Curació segura y ràpida. CARMEN. NUM. 56. PRINCIPAL. - Véu anuncio cuarta pàgina.

LA MORAL
ÀNIMA DE LA ESCOLA

GLOSES A LA CONFERENCIA
DEN LLUÍS DE ZULUETA

El problema de l'educació i la virtut d'atraire sobre un mateix punt la atenció de tots els que pensen, y la voluntat de tots els que desitgen trobar una orientació pèra l'inquietud humanitària que dubta. El problema pedagògic es el primer que deurà resoldre, es el que deuria preocupar de nit y de dia, perquè es el que tanca una utilitat més espiritual pèra'l pervidre. Cap veu trenca l'armonia d'aquesta afirmació. Es el crit únic, el crit de tots; el crit que llenen, els uns, per instant, els altres, per una convicció molt íntima formada per moltes hores de treball y d'enguna.

Entre la qüestió econòmica i el problema de la cultura no sembla trobar-hi una relació molt íntima; diria, una relació de cos y ànim si aquesta dualitat fos possible. Perquè si de la qüestió econòmica n'ha nascut un ideal, el bell ideal socialista; de la cultura y sols de la cultura pot nàixer la felicitat material dels homes. La cultura desperta, com el foc, una sed insaciabla, però que espiritualitz y redimeix, que provoca en nosaltres un ideal d'altruisme més profou que l'altruisme sentimental y variable que hi ha en l'ànima bona però cega dels inicis. Treballar per la cultura es treballar per la solució pacífica ensenyaments que intensament recomanacions de la qüestió social, de base econòmica. Per això no es passien aquests dos problemes.

No's vetrem al vegada realisats per nosaltres mateixos; gairebé tenim la convicció que tal rapidesa no es possible, que'n morirem sense la glòria moral de veure fruir les idees germinal; però hi ha una altra convicció més íntima que farà serena nostra mort: la convicció que no pot morir en la terra lo que es just i veritable. Si la llevor llençada per nostres mans se perd, seran les mans dels nostres fills les que faran nàixer de la terra allò que volen. Si la nostra manera actual de veure el problema pedagògic y la qüestió social són o massa utòpiques o massa febles, l'eterna llisso de coses que es la vida s'ha d'admirar naturalment; la seva solució més humana y més justa. Ja no li cal a l'època nostra res més pera ennobrir-la; haver fet d'aquests dos problemes els dos principals centres d'atenció, els dos nucleus més grans de voluntat, té una bellesa moral equivalent a la de aquella altra edat de somni, que se'n porta dels homes, d'Ors.

8

Algú ha anomenat an en Lluís de Zulueta, diputat per la Cultura. No hi ha pas nobleza com la d'aquest títol, y no hi ha gaire més merescut que aquest, un continuït esforç de fersen digno, l'incomparable Lluís de Zulueta, dona a l'Ateneu d'Igualada, una conferència que es una declaració de fe pedagògica y encamps un programa de labor cultural. Com tots els programes, comença per l'origen y arrel de la qüestió: y tractantse de la Cultura havia de començar, y comenza, per dir lo que ha d'esser l'Escola. Y d'ells'Escola ha de tenir una ànima, ha de tenir una unitat de vida moral.

El problema pedagògic es, doncs, el problema de la moral, aquest problema que ha deixat sempre un marge d'inquietud en la vida. Què es la moral y tots es? Aquí començen y acaben les diversitats, les polèmiques, les teories, y an aquí, cascades, es com la serp que en la serp, ab si mateixa se mossegue la cua. An aquest propòsit recordo ara que no fa pas gaires dies que vaig llegir una cosa de l'«Això» que m'admirà de tan vulgar. Referint-se a un projecte de l'Ajuntament de Madrid sobre les escoles neutres que hi pensen estableir, se'n declara contrari perquè segons ell, no es possible l'educació moral sense l'educació religiosa, aquesta no ho es sense dogmatisme. Es diu; perquè l'infant aprenGUI a esser bo cal que abans cregui en lo sobrenatural y en l'autoritat, que són... diu l'«Això», les característiques del dogmatisme, y per tant, de la religió.

En canvi no pot tenir més ampliut el concepte de la moral que en Lluís de Zulueta deixà entreure en la seva cordial conferència, moral nascuda, naturalment, de la vida mateixa, quan se porta una idealització a dintr. Se veu quel pobre senyor Alegret encara no en té prou amb l'immens paperídic que ha representat. Ara vol que's parli una mica més d'ell, y ha decidit presentar un recurs davant del Tribunal Suprem, malgrat no haver pogut presentar ni la més petita protesta el dia que tingué lloc a Tarragona l'escriuïnat general de l'elecció.

Sembra que en la decisió de l'Alegret hi ha influit molt en Salvador Canals. Aquest senyor, que cada dia se fa més petit, ha convenit a l'Alegret de que ha de protestar de l'acta netíssima del Jeanne Carner, tant si les protestes tenen importància com si no'n tenen.

Està clar que tot això no treuarà cap res, y que l'Alegret y els alegristes perdran el temps. Volen discutir l'acta den Carner? No hi ha inconvenient, Res, absolutament res té que tém de la discussió el nostre ilustre amic.

Així, doncs, la petita maniobra dels despitats y dels compradors de vots sera contraproduent.

Conferència

Dissabte que ve'l doctor Martí y Júlia donarà al Centre Republicà d'Igualada una conferència desenrolant aquest tema: «Lo que convé a la política catalana».

ELS MORALISADORS AL CAPITOLI

UN ALTRE NEGOCI BRUT

La comarca del Vallès s'aixeca en massa contra'l projecte de portada d'aigües ideat pels prohoms lerrouxistes

grans exemples d'amor, de noblesa, de amistat, de fermeza, d'esperit de continuïtat, de fe en la patria. Confuci va fundar una moral més aviat que una religió. Y les mateixes ensenyances de Jesús de Nazaret tenen més sovint l'eficacia del seu exemple que no pas la profunditat de la seva doctrina. No es la religió, sinó la moral, la que pot fer felicis als homes. La religió du a creure per sentiment; la moral fa nàixer la voluntat de creure, y els triomfs de la voluntat seran sempre d'una gran energia que les seran sempre d'una més gran energia que les impulsions variàbils y febles del sentiment.

La moral no ha d'esser una norma que obligui, que amolli la voluntat ab l'ameixa-sa d'una sanció inflexible; la moral no ha de fer per a l'home, ha de nàixer de l'ànima y esser per ell l'inspiració de cada obra y la mestra ingenua de cada pensament. Hi ha un concepte negre de la moral humana, un concepte pessimista que creix del fons mateix de l'ànima (espinya); la rasa trista sorta'l cel més lluminós de la terra. Aquest concepte inodrit per una religió que en eixa terra va corrompre més que en cap altra, se aferra ab tota la forsa de la tradició, y no deixa lloc a la moral serena, sense fantasma ni boires, que de l'Escola ne fa temple dels infants.

En altre temps, religió y moral eren dues coses que desligades no podien viure. En l'Edat Mitjana, apostoies magnífiques de lo sentimental, era'l dogma una prova invincible per a l'home, la de mirar prim. Aquesta campanya feia per si algun propietari egoista's deixava enganyar. N'han trobat pocs, però ab aquests pocs volen tirar avant el negoci. Per entremingut hi ballaran 63 milions de pessetes. Figuren quina alegria a la Casa del Poble! N'hi haurà pera totom.

Quan la gent sensata de la comarca s'enterà dels propòsits dels lerrouxistes que segons se diu y s'assegura, són protegits pel mateix emperador en persona, s'arma la campanya de defensa. Les personalitats més prestigioses del Vallès han visitat als regidors de Barcelona. Els lerrouxistes tots els han respondut xilants, venintos a dir que estaven dispostos a tirar endavant perquè al fi y al cap, eren pocs per poder fer surar totes les etzgalades. Si els futurs explots objectivaven que de entre aquests 28, algun n'hauria haver ab prou conciència pera posar-se del costat de la raó y de la justicia, respondien els altres, cínicament, que en questions de amparar els grans neogrcs, no hi havia en el lerrouxisme ni bons ni dolents: sinó que eren tots iguals, servils a les ordres del que era.

Segunda. Hacer també presents a l'ajuntament que la relació de los aproveyamets que dicho señor ofrece està llena de inexactitudes, sus afors no se van efectuando tal como dice el señor Rivas y aseguramos que los acordades suscitos por dicho señor no existen ni aun en el acta final en que puede considerarse extraordinaria la abundancia de aguas, así como en veranos de relativa sequía llega a la décima parte el caudal que señala dicho señor.

Tercera. Participar igualmente a dicha Corporación que desviando su curso las aguas del Mograment y Besós ocasionaría la completa ruina de esta comarca y como consecuencia obligada la emigración de gran parte de sus habitantes, puesto que sobrarían las tres cuartas partes de los brazos que se dedicán actualmente a la agricultura intensiva y gracias al agua se puede practicar.

Cuarta. Solicitar del Ayuntamiento de Barcelona se sirva conceder audiencia a los interesados y, en su legítima representación, a los Ayuntamientos de esta comarca afectada, ó a quien éstos designen para informar verbalmente acerca de la imposibilidad de efectuar el citado proyecto del señor Rivas por los perjuicios que se occasionarán á los términos municipales de estas cuencas si se intentase su realización; desvanecer cuantas dudas se presenten á la objeciones que la Comisión crea conveniente dirigir á los opositores del proyecto del señor Rivas, todo el objeto de que el dictamen de dicha Comisión sea formulado después de haberse podido formar criterio claro del asunto.

Quinta. Prevenir al Ayuntamiento de Barcelona que en el inesperado caso de que se decidiera por el artificio proyectado del señor Rivas, como quiera que los habitantes de esta comarca se verían atrapados en sus legítimos y sagrados recorridos, utilizarían cuantos medios estuvieran a su alcance para impedir la realización del expresado proyecto, seguros de hallar el correspondiente amparo en las leyes vigentes, como gracias á las mismas pudieron defender las aguas del Mograment y Besós en diferentes ocasiones de los numerosos pretendientes que abrigaban esas vidas que don Gonzalo de Rivas.

Aquest projecte ha cristallitzat en la propòsita presentada a l'Ajuntament de Barcelona, pel ja célebre don Gonzalo de Rivas y que consisteix en l'aprofitament de les aigües del Congost, Mograment y Besós.

Que ho fa que tots aquests homes com en Dassy, en de Rivas y tants altres que han tingut sempre una significació conservadora, ara què'l lerrouxisme sembla arbitre dels destins de la ciutat, han fet de radicals y se's ven sempre embolicats en els negocis més o menys brutals que'l lerrouxisme, pels seus 28, realista?

Però aquesta vegada an els cassadors de ganguilles, an els regidors de les dues colles de la gana—la dels tontos y la dels vins—fins a el mateix emperador, que se li han posat brossetes al beure.

En l'Ateneu de Mollet s'ha celebrat, diumenge a la tarda, un miting de protesta contral descabellat projecte dels lerrouxistes. Hi assistí tot Mollet y representacions nombroses d'unes de tota la comarca. L'acte tingüí els caracters d'un gros aconteixement.

En el miting feren ús de la paraula don Frederic Ros, exregidor de Mollet y presidente de la Junta de Defensa de la comarca; Fages, diputat provincial; Camps, propietari del Vallès; Plaja, diputat a Corts pel districte; Gausachs, alcalde de Badalona; Dions Puig, geòleg de Granollers, y Puig, exregidor de Badalona.

Tots els oradors glossaren els perjudicis que s'inferien a la comarca de triomfar el projecte dels radicals; lo onerós que aquest

Llegim en «La Tribuna» d'ahir a la nit:

«De Vendrell comunican que, per iniciativa de la Liga Agrícola Industrial, que proclamó la candidatura de don Jaime Alegret en les últimes eleccions, con arreglo al artículo 53 de la ley electoral, se ha remitió al Tribunal Suprem un recurso pidiendo la anulación del acta del distrito, acompañando varios documentos de interés.»

Se veu quel pobre senyor Alegret encara no en té prou amb l'immens paperídic que ha representat. Ara vol que's parli una mica més d'ell, y ha decidit presentar un recurs davant del Tribunal Suprem, malgrat no haver pogut presentar ni la més petita protesta el dia que tingué lloc a Tarragona l'escriuïnat general de l'elecció.

Sembra que en la decisió de l'Alegret hi ha influït molt en Salvador Canals. Aquest senyor, que cada dia se fa més petit, ha convenit a l'Alegret de que ha de protestar de l'acta netíssima del Jeanne Carner, tant si les protestes tenen importància com si no'n tenen.

Està clar que tot això no treuarà cap res, y que l'Alegret y els alegristes perdran el temps. Volen discutir l'acta den Carner? No hi ha inconvenient, Res, absolutament res té que tém de la discussió el nostre ilustre amic.

Així, doncs, la petita maniobra dels despitats y dels compradors de vots sera contraproduent.

Conferència

Dissabte que ve'l doctor Martí y Júlia donarà al Centre Republicà d'Igualada una conferència desenrolant aquest tema: «Lo que convé a la política catalana».

La pena de mort

El ministre de Gracia y Justicia, en la seva Memoria d'obertura dels Tribunals, preconisa y anuncia la supressió de la pena de mort. Pera nosaltres, catalans, deu constituir un gros motiu d'alegría. De la mateixa manera que Catalunya es l'única que lluita per la preponderància del poder civil, trobantse ab el silenci espanyol, ha estat també l'única terra peninsular que ha donat mitjans contra la pena de mort, posant en les plomes dels seus publicistes totes les belles y humanes parades contra la pena barba. Que a l'arribar aquí sigui per sempre benefici y honor al nom del Gabriel Alomar.

Fa un any que retronyien per tota Catalunya les descàrregues de Montjuïc, y al fer l'aniversari, en la mateixa tribuna on el fiscal del Suprem el senyor Ugarte, va resar una oració ditírambica, no pas a les víctimes, sinó als executors, un altre fiscal, el senyor Gómez de la Serra, y un ministre, el senyor Ruiz Valarino, lleixenya una oració de pau, abominadora dels fanatismes jurídics y de tota pruixà de sang. Aquella mala ànima que's din Xavier Ugarté, acabava'l 15 de setembre de l'any passat, la seva Memoria, ab aquestes parades horribles: «Lo que no se ha hecho si ha sido velar la estatua de la ley, como alguien echó de menos en los primeros momentos; ni se han colgado a las puertas de la ciudad sus ta-

bezas—la dels revoltats—ni se les ha torturat, amputantoles pèns y mans, ni se les ha sumergit en cubos de pez hirviendo, ni desnuds se les ha atado a ensangrentades aspas, ni han volat per el aire sus pitreres entre los regocidos aullidos de los vencedors. La Justicia no ha actuado en Barcelona gomó en Fez.»

Així acaba la Memoria del fiscal Xavier Ugarte. Al cap de pocs dies, mataven al carboner; després an en Ferri. Però els seus caps no varén esses penjats en les portes de la ciutat, d'acord amb la sentència d'una multitud de jutges, sinó que s'han menjat els dels vencedors.

Ningú els atormentava en el seu habitatge. Entre'l bon veïnat se creia bruixatxa a la velleta — encara hi ha, avui, qui creu en bruixes. — Un dia una dona d'una barraqueta li diugué: «Ont va aquesta veu?». Mes ella hi vivia en pau. Tenia dos companys als qui partien misericòrdies y abundants: eren un gat clapat y un gos ros, els seus companys y els seus amors.

Ningú els atormentava en el seu habitatge. Entre'l bon veïnat se creia bruixatxa a la velleta — encara hi ha, avui, qui creu en bruixes. — Un dia una dona d'una barraqueta li diugué: «Ont va aquesta veu?». Mes ella hi vivia en pau. Tenia dos companys als qui partien misericòrdies y abundants: eren un gat clapat y un gos ros, els seus companys y els seus amors.

Ningú els atormentava en el seu habitatge. Entre'l bon veïnat se creia bruixatxa a la velleta — encara hi ha, avui, qui creu en bruixes. — Un dia una dona d'una barraqueta li diugué: «Ont va aquesta veu?». Mes ella hi vivia en pau. Tenia dos companys als qui partien misericòrdies y abundants: eren un gat clapat y un gos ros, els seus companys y els seus amors.

Ningú els atormentava en el seu habitatge. Entre'l bon veïnat se creia bruixatxa a la velleta — encara hi ha, avui, qui creu en bruixes. — Un dia una dona d'una barraqueta li diugué: «Ont va aquesta veu?». Mes ella hi vivia en pau. Tenia dos companys als qui partien misericòrdies y abundants: eren un gat clapat y un gos ros, els seus companys y els seus amors.

Ningú els atormentava en el seu habitatge. Entre'l bon veïnat se creia bruixatxa a la velleta — encara hi ha, avui, qui creu en bruixes. — Un dia una dona d'una barraqueta li diugué: «Ont va aquesta veu?». Mes ella hi vivia en pau. Tenia dos companys als qui partien misericòrdies y abundants: eren un gat clapat y un gos ros, els seus companys y els seus amors.

Ningú els atormentava en el seu habitatge. Entre'l bon veïnat se creia bruixatxa a la velleta — encara hi ha, avui, qui creu en bruixes. — Un dia una dona d'una barraqueta li diugué: «Ont va aquesta veu?». Mes ella hi vivia en pau. Tenia dos companys als qui partien misericòrdies y abundants: eren un gat clapat y un gos ros, els seus companys y els seus amors.

Ningú els atormentava en el seu habitatge. Entre'l bon veïnat se creia bruixatxa a la velleta — encara hi ha, avui, qui creu en bruixes. — Un dia una dona d'una barra

tutu de barques creuen l'aigua mentren un vaixell, grans com catedral, fa via majestuós, vers els molls interiors. L'ombra s'escapa per la terra.

Les muntanyes són negres silencioses sa y enllaçades de llums. La ciutat despara a la vida nocturna: tota una aurora de llum, milers de flames, roges, blanques, pàlides, gorguesques, pujant pels mons's escampint per la plana, invadint triomfants les entrades més de la urbs, semblen un fogar granídis, un devassal de llums que encanta l'ull. Y ensara més llums dins'l port: entre'l pale y les vergues de les naus, als molles a tot arreu.

Y allí, a mitja costa de la muntanya de negra silueta — negres records, encara més llum, un llum com uns de gegant acudint y desfilant rítmic per segons, llums guia de navesques y esperanza de nausques. Y la Lluna en cel de clareta transparenta, enjuba l'espal y argenta el mar.

La Majestat

Passant, un dia, ya ferit el meu esguard una visió majestàtica. Y passaren dies y mesos y anys, y cent voltes no passaren per l'ampia via y la visió ha topat ab els meus ulls.

En un magatzem de mobles vells, de taulells y estanteries menjades pel cor, de ferros rovallats, de portes, finestres, balcons, vidrieres, de totes les desferes de una gran ciutat, de totes les fallides y de libres se vegi incapacitat per les eases que intel·lectuals, pera les rasques intel·lectuals seriosas, documentades a la moderna. La ciutat que així vusqu no ha sortit del seu, és l'Estat Miró.

Barcelona ha estat aquella ciutat. Per vergonya nostra la situació dolorosissima que fou, en aquest punt, la dels estudiós mitgevals, es encara la dels nostres estudiosos, en ple segle XX.

Resta allí fa qui sab el temps — tres, quatre, cinc anys — presidint aquell amuntogram de coses sens vida, d'objectes que com el quadre, sembla talment que hagin passat a l'història; Dins'ret magnatz tot es ruïna y desolació. Se respira fetor de coses podrides. Fòra, les multituds ciutadanes passegan la seva sobiranía.

Ont seria abans el quadro? Presidiria en algun saló les reunions dels representants del poble? Algun noble' reverència en l'estreta d'honor de son palau? Sentiria cada jorn veus d'infants y cant de lloans? Quantes adulacions quants vinclemens, quantes baixes, quantes festes havia vist en son honor y gloria!

Pobre quadro! Cóm el tenen d'oblidat en mitj de mobles corcats, de ferros vells d'objectes sense anima! Fa una històrial... PERE CASALS

Lo de la Banda Municipal

VARIA

PROTESTA AL SENYOR MIR Y MIRÓ — Abans que tot consti la meva més energica protesta contra el proceder del regidor senyor Mir y Miró, qui en la darrera sessió municipal va tractar, encara que emboscadament, de presidir als dignissims professors que formen la Bandia, tota vergada, que va dir que per director se necessaria un «cabó de varau» qui tal volta deu fer el senyor San Jose, ja que com a més enigia el record més meritis que a son contrincant senyor Lamotte, y ab tot y això els seymors que formen la majoria radical estan empenyats en que sigui director de la Bandia.

ACLARACIO AL SENYOR SANTA-MARIA — En la mateixa sessió, el regidor Santamaría va dir que en la protesta del Sindicat Musical era de notar que tractantse d'una entitat composta de 700 socis sols firmen la protesta 150, y prenen peu sens dubte d'aquell adag casellà que diu que «quien calla otorga». El Municipi de la ciutat de Barcelona no desaprofitó questa ocasió y vulguem esmerar la quantitat indicada en la compra d'aquesta col·lecció, fisièsticament, a la Biblioteca Catalana que s'està formant. El Municipi de Barcelona que que ve, en el moment present, té una honora tradició de política cultural. Esperem confiadament que aquest cop no voldrà desmentir-se.

Eugení d'Ors, professor als estudis Universitaris Catalans; Miquel de Montoliu, en missió d'estudi per la Diputació de Barcelona; Armengol Giner de los Rios, catedràtic de l'Institut de segona ensenyansa y diputat a Cortx per Barcelona, estaven conformes en què'l director fos el senyor San José.

PRIMERADA DELS FERIS NOTAR AL SENYOR SANTAMARIA — En la mateixa sessió, el regidor Santamaría va dir que en la protesta del Sindicat Musical era de notar que tractantse d'una entitat composta de 700 socis sols firmen la protesta 150, y prenen peu sens dubte d'aquell adag casellà que diu que «quien calla otorga». El Municipi de la ciutat de Barcelona no desaprofitó questa ocasió y vulguem esmerar la quantitat indicada en la compra d'aquesta col·lecció, fisièsticament, a la Biblioteca Catalana que s'està formant. El Municipi de Barcelona que que ve, en el moment present, té una honora tradició de política cultural. Esperem confiadament que aquest cop no voldrà desmentir-se.

Per primerera dels feris notar al senyor Santamaría que contra l'adag castellà que diu «quien calla otorga» aquí acostumen a dir «qui calla no diu res, lo que'm sembla que es una veritat com un temple, ja que si aquests altres socis del Sindicat fossen espanyolistes, segons se desprend de la seva afirmació, lloc de sobrebres haurien trobat en les columnes de «El Progres» o bé d'«El Liberal» en Barcelona pera fer constar la seva adhesió al glòries patriarca de l'Església Catòlica. Però al senyor Santamaría: bé ho sab prou vosté que això no es cert, perque si's refereix a la protesta que va sorrir a la premsa baixa l'epigraf de «1911 — no 150 — professors de música del Sindicat Musical de Catalunya protesten que tractantse d'una entitat composta de 700 socis sols firmen la protesta 150, y prenen peu sens dubte d'aquell adag casellà que diu que «quien calla otorga». El Municipi de la ciutat de Barcelona no desaprofitó questa ocasió y vulguem esmerar la quantitat indicada en la compra d'aquesta col·lecció, fisièsticament, a la Biblioteca Catalana que s'està formant. El Municipi de Barcelona que que ve, en el moment present, té una honora tradició de política cultural. Esperem confiadament que aquest cop no voldrà desmentir-se.

Eugení d'Ors, professor als estudis Universitaris Catalans; Miquel de Montoliu, en missió d'estudi per la Diputació de Barcelona; Armengol Giner de los Rios, catedràtic de l'Institut de segona ensenyansa y diputat a Cortx per Barcelona, estaven conformes en què'l director fos el senyor San José.

PRIMERADA DELS FERIS NOTAR AL SENYOR SANTAMARIA — En la mateixa sessió, el regidor Santamaría va dir que en la protesta del Sindicat Musical era de notar que tractantse d'una entitat composta de 700 socis sols firmen la protesta 150, y prenen peu sens dubte d'aquell adag casellà que diu que «quien calla otorga». El Municipi de la ciutat de Barcelona no desaprofitó questa ocasió y vulguem esmerar la quantitat indicada en la compra d'aquesta col·lecció, fisièsticament, a la Biblioteca Catalana que s'està formant. El Municipi de Barcelona que que ve, en el moment present, té una honora tradició de política cultural. Esperem confiadament que aquest cop no voldrà desmentir-se.

Eugení d'Ors, professor als estudis Universitaris Catalans; Miquel de Montoliu, en missió d'estudi per la Diputació de Barcelona; Armengol Giner de los Rios, catedràtic de l'Institut de segona ensenyansa y diputat a Cortx per Barcelona, estaven conformes en què'l director fos el senyor San José.

PRIMERADA DELS FERIS NOTAR AL SENYOR SANTAMARIA — En la mateixa sessió, el regidor Santamaría va dir que en la protesta del Sindicat Musical era de notar que tractantse d'una entitat composta de 700 socis sols firmen la protesta 150, y prenen peu sens dubte d'aquell adag casellà que diu que «quien calla otorga». El Municipi de la ciutat de Barcelona no desaprofitó questa ocasió y vulguem esmerar la quantitat indicada en la compra d'aquesta col·lecció, fisièsticament, a la Biblioteca Catalana que s'està formant. El Municipi de Barcelona que que ve, en el moment present, té una honora tradició de política cultural. Esperem confiadament que aquest cop no voldrà desmentir-se.

Eugení d'Ors, professor als estudis Universitaris Catalans; Miquel de Montoliu, en missió d'estudi per la Diputació de Barcelona; Armengol Giner de los Rios, catedràtic de l'Institut de segona ensenyansa y diputat a Cortx per Barcelona, estaven conformes en què'l director fos el senyor San José.

PRIMERADA DELS FERIS NOTAR AL SENYOR SANTAMARIA — En la mateixa sessió, el regidor Santamaría va dir que en la protesta del Sindicat Musical era de notar que tractantse d'una entitat composta de 700 socis sols firmen la protesta 150, y prenen peu sens dubte d'aquell adag casellà que diu que «quien calla otorga». El Municipi de la ciutat de Barcelona no desaprofitó questa ocasió y vulguem esmerar la quantitat indicada en la compra d'aquesta col·lecció, fisièsticament, a la Biblioteca Catalana que s'està formant. El Municipi de Barcelona que que ve, en el moment present, té una honora tradició de política cultural. Esperem confiadament que aquest cop no voldrà desmentir-se.

Eugení d'Ors, professor als estudis Universitaris Catalans; Miquel de Montoliu, en missió d'estudi per la Diputació de Barcelona; Armengol Giner de los Rios, catedràtic de l'Institut de segona ensenyansa y diputat a Cortx per Barcelona, estaven conformes en què'l director fos el senyor San José.

PRIMERADA DELS FERIS NOTAR AL SENYOR SANTAMARIA — En la mateixa sessió, el regidor Santamaría va dir que en la protesta del Sindicat Musical era de notar que tractantse d'una entitat composta de 700 socis sols firmen la protesta 150, y prenen peu sens dubte d'aquell adag casellà que diu que «quien calla otorga». El Municipi de la ciutat de Barcelona no desaprofitó questa ocasió y vulguem esmerar la quantitat indicada en la compra d'aquesta col·lecció, fisièsticament, a la Biblioteca Catalana que s'està formant. El Municipi de Barcelona que que ve, en el moment present, té una honora tradició de política cultural. Esperem confiadament que aquest cop no voldrà desmentir-se.

Eugení d'Ors, professor als estudis Universitaris Catalans; Miquel de Montoliu, en missió d'estudi per la Diputació de Barcelona; Armengol Giner de los Rios, catedràtic de l'Institut de segona ensenyansa y diputat a Cortx per Barcelona, estaven conformes en què'l director fos el senyor San José.

PRIMERADA DELS FERIS NOTAR AL SENYOR SANTAMARIA — En la mateixa sessió, el regidor Santamaría va dir que en la protesta del Sindicat Musical era de notar que tractantse d'una entitat composta de 700 socis sols firmen la protesta 150, y prenen peu sens dubte d'aquell adag casellà que diu que «quien calla otorga». El Municipi de la ciutat de Barcelona no desaprofitó questa ocasió y vulguem esmerar la quantitat indicada en la compra d'aquesta col·lecció, fisièsticament, a la Biblioteca Catalana que s'està formant. El Municipi de Barcelona que que ve, en el moment present, té una honora tradició de política cultural. Esperem confiadament que aquest cop no voldrà desmentir-se.

Eugení d'Ors, professor als estudis Universitaris Catalans; Miquel de Montoliu, en missió d'estudi per la Diputació de Barcelona; Armengol Giner de los Rios, catedràtic de l'Institut de segona ensenyansa y diputat a Cortx per Barcelona, estaven conformes en què'l director fos el senyor San José.

PRIMERADA DELS FERIS NOTAR AL SENYOR SANTAMARIA — En la mateixa sessió, el regidor Santamaría va dir que en la protesta del Sindicat Musical era de notar que tractantse d'una entitat composta de 700 socis sols firmen la protesta 150, y prenen peu sens dubte d'aquell adag casellà que diu que «quien calla otorga». El Municipi de la ciutat de Barcelona no desaprofitó questa ocasió y vulguem esmerar la quantitat indicada en la compra d'aquesta col·lecció, fisièsticament, a la Biblioteca Catalana que s'està formant. El Municipi de Barcelona que que ve, en el moment present, té una honora tradició de política cultural. Esperem confiadament que aquest cop no voldrà desmentir-se.

Eugení d'Ors, professor als estudis Universitaris Catalans; Miquel de Montoliu, en missió d'estudi per la Diputació de Barcelona; Armengol Giner de los Rios, catedràtic de l'Institut de segona ensenyansa y diputat a Cortx per Barcelona, estaven conformes en què'l director fos el senyor San José.

PRIMERADA DELS FERIS NOTAR AL SENYOR SANTAMARIA — En la mateixa sessió, el regidor Santamaría va dir que en la protesta del Sindicat Musical era de notar que tractantse d'una entitat composta de 700 socis sols firmen la protesta 150, y prenen peu sens dubte d'aquell adag casellà que diu que «quien calla otorga». El Municipi de la ciutat de Barcelona no desaprofitó questa ocasió y vulguem esmerar la quantitat indicada en la compra d'aquesta col·lecció, fisièsticament, a la Biblioteca Catalana que s'està formant. El Municipi de Barcelona que que ve, en el moment present, té una honora tradició de política cultural. Esperem confiadament que aquest cop no voldrà desmentir-se.

Eugení d'Ors, professor als estudis Universitaris Catalans; Miquel de Montoliu, en missió d'estudi per la Diputació de Barcelona; Armengol Giner de los Rios, catedràtic de l'Institut de segona ensenyansa y diputat a Cortx per Barcelona, estaven conformes en què'l director fos el senyor San José.

PRIMERADA DELS FERIS NOTAR AL SENYOR SANTAMARIA — En la mateixa sessió, el regidor Santamaría va dir que en la protesta del Sindicat Musical era de notar que tractantse d'una entitat composta de 700 socis sols firmen la protesta 150, y prenen peu sens dubte d'aquell adag casellà que diu que «quien calla otorga». El Municipi de la ciutat de Barcelona no desaprofitó questa ocasió y vulguem esmerar la quantitat indicada en la compra d'aquesta col·lecció, fisièsticament, a la Biblioteca Catalana que s'està formant. El Municipi de Barcelona que que ve, en el moment present, té una honora tradició de política cultural. Esperem confiadament que aquest cop no voldrà desmentir-se.

Eugení d'Ors, professor als estudis Universitaris Catalans; Miquel de Montoliu, en missió d'estudi per la Diputació de Barcelona; Armengol Giner de los Rios, catedràtic de l'Institut de segona ensenyansa y diputat a Cortx per Barcelona, estaven conformes en què'l director fos el senyor San José.

PRIMERADA DELS FERIS NOTAR AL SENYOR SANTAMARIA — En la mateixa sessió, el regidor Santamaría va dir que en la protesta del Sindicat Musical era de notar que tractantse d'una entitat composta de 700 socis sols firmen la protesta 150, y prenen peu sens dubte d'aquell adag casellà que diu que «quien calla otorga». El Municipi de la ciutat de Barcelona no desaprofitó questa ocasió y vulguem esmerar la quantitat indicada en la compra d'aquesta col·lecció, fisièsticament, a la Biblioteca Catalana que s'està formant. El Municipi de Barcelona que que ve, en el moment present, té una honora tradició de política cultural. Esperem confiadament que aquest cop no voldrà desmentir-se.

Eugení d'Ors, professor als estudis Universitaris Catalans; Miquel de Montoliu, en missió d'estudi per la Diputació de Barcelona; Armengol Giner de los Rios, catedràtic de l'Institut de segona ensenyansa y diputat a Cortx per Barcelona, estaven conformes en què'l director fos el senyor San José.

PRIMERADA DELS FERIS NOTAR AL SENYOR SANTAMARIA — En la mateixa sessió, el regidor Santamaría va dir que en la protesta del Sindicat Musical era de notar que tractantse d'una entitat composta de 700 socis sols firmen la protesta 150, y prenen peu sens dubte d'aquell adag casellà que diu que «quien calla otorga». El Municipi de la ciutat de Barcelona no desaprofitó questa ocasió y vulguem esmerar la quantitat indicada en la compra d'aquesta col·lecció, fisièsticament, a la Biblioteca Catalana que s'està formant. El Municipi de Barcelona que que ve, en el moment present, té una honora tradició de política cultural. Esperem confiadament que aquest cop no voldrà desmentir-se.

Eugení d'Ors, professor als estudis Universitaris Catalans; Miquel de Montoliu, en missió d'estudi per la Diputació de Barcelona; Armengol Giner de los Rios, catedràtic de l'Institut de segona ensenyansa y diputat a Cortx per Barcelona, estaven conformes en què'l director fos el senyor San José.

PRIMERADA DELS FERIS NOTAR AL SENYOR SANTAMARIA — En la mateixa sessió, el regidor Santamaría va dir que en la protesta del Sindicat Musical era de notar que tractantse d'una entitat composta de 700 socis sols firmen la protesta 150, y prenen peu sens dubte d'aquell adag casellà que diu que «quien calla otorga». El Municipi de la ciutat de Barcelona no desaprofitó questa ocasió y vulguem esmerar la quantitat indicada en la compra d'aquesta col·lecció, fisièsticament, a la Biblioteca Catalana que s'està formant. El Municipi de Barcelona que que ve, en el moment present, té una honora tradició de política cultural. Esperem confiadament que aquest cop no voldrà desmentir-se.

Eugení d'Ors, professor als estudis Universitaris Catalans; Miquel de Montoliu, en missió d'estudi per la Diputació de Barcelona; Armengol Giner de los Rios, catedràtic de l'Institut de segona ensenyansa y diputat a Cortx per Barcelona, estaven conformes en què'l director fos el senyor San José.

PRIMERADA DELS FERIS NOTAR AL SENYOR SANTAMARIA — En la mateixa sessió, el regidor Santamaría va dir que en la protesta del Sindicat Musical era de notar que tractantse d'una entitat composta de 700 socis sols firmen la protesta 150, y prenen peu sens dubte d'aquell adag casellà que diu que «quien calla otorga». El Municipi de la ciutat de Barcelona no desaprofitó questa ocasió y vulguem esmerar la quantitat indicada en la compra d'aquesta col·lecció, fisièsticament, a la Biblioteca Catalana que s'està formant. El Municipi de Barcelona que que ve, en el moment present, té una honora tradició de política cultural. Esperem confiadament que aquest cop no voldrà desmentir-se.

Eugení d'Ors, professor als estudis Universitaris Catalans; Miquel de Montoliu, en missió d'estudi per la Diputació de Barcelona; Armengol Giner de los Rios, catedràtic de l'Institut de segona ensenyansa y diputat a Cortx per Barcelona, estaven conformes en què'l director fos el senyor San José.

PRIMERADA DELS FERIS NOTAR AL SENYOR SANTAMARIA — En la mateixa sessió, el regidor Santamaría va dir que en la protesta del Sindicat Musical era de notar que tractantse d'una entitat composta de 700 socis sols firmen la protesta 150, y prenen peu sens dubte d'aquell adag casellà que diu que «quien calla otorga». El Municipi de la ciutat de Barcelona no desaprofitó questa ocasió y vulguem esmerar la quantitat indicada en la compra d'aquesta col·lecció, fisièsticament, a la Biblioteca Catalana que s'està formant. El Municipi de Barcelona que que ve, en el moment present, té una honora tradició de política cultural. Esperem confiadament que aquest cop no voldrà desmentir-se.

Eugení d'Ors, professor als estudis Universitaris Catalans; Miquel de Montoliu, en missió d'estudi per la Diputació de Barcelona; Armengol Giner de los Rios, catedràtic de l'Institut de segona ensenyansa y diputat a Cortx per Barcelona, estaven conformes en què'l director fos el senyor San José.

PRIMERADA DELS FERIS NOTAR AL SENYOR SANTAMARIA — En la mateixa sessió, el regidor Santamaría va dir que en la protesta del Sindicat Musical era de notar que tractantse d'una entitat composta de 700 socis sols firmen la protesta 150, y prenen peu sens dubte d'aquell adag casellà que diu que «quien calla otorga». El Municipi de la ciutat de Barcelona no desaprofitó questa ocasió y vulguem esmerar la quantitat indicada en la compra d'aquesta col·lecció, fisièsticament

TELEGRAMES Y TELEFONEMES

LES VAGUES

En totes les mines que s'hi treballa han entrat major nombre d'obrers. Les informacions rebudes sobre la jornada de les nou hores i mitja, ascendeixen a 254.

Bilbao, 19 setembre. — En algunes mines se paralitzà el treball.

Els contrastats anuncien als vagues què els patrons els impideixen realitzar els seus desitjos de concedir nou hores i mitja de treball.

Això se considera com una maniobra dels patrons pera exacerbar més als obrers a fi de que cometin més atropellos i fassin necessària la intervenció de la tropa.

Bilbao, 19 setembre. — Ha sigut decomisada en l'estació una caixa amb cinquanta revolvers procedents d'Eibar i designada a nom de un conegut capità de mines.

Bilbao, 19 setembre. — El Jutjat militar ha posat en llibertat provisional al secretari de l'Associació de patrons, al llibertat de presentar-se cada vuit dies en el Govern militar.

Bilbao, 19 setembre. — El propietari de la mina «Matilde» ha concedit als obrers la jornada de nou hores i mitja.

Torreblanca, 19 setembre. — Novament s'han declarat en vaga 700 obrers de la explotació minera de «Reacín».

S'han manifestat a l'arcalde, el motiu de la vaga són uns cartells fixats per la Companyia, en els quals diu que les condicions formulades abans del conflicte primitiu, únicament està conforme a quel pagó dels jònals siga quinzenal.

Els obrers se consideren enganyats perquè se li havien ofert altres millors.

Madrid, 19 setembre. — El quefe del Govern ha estat una llarga estona en l'Institut de Reformes Socials, entretant de les informacions rebudes sobre la jornada del treball en les mines.

S'han rebut 223 informacions.

A Governació se'n han rebudes 31.

Així arriba el secretari de la secció de Reformes Socials i el president de l'Institut arribarà el dimecres.

Els dijous se reunirà la Comissió en el ministeri de Governació baix la presidència del senyor Merino, pera estudiar els informes rebuts i redactar el definitiu, que serà somès a l'aprovació del Govern.

Es probable que a les sessions que se celebren per a estudiar els referits informes, hi assisteixi també el senyor Canalejas.

Madrid, 19 setembre. — El senyor Canalejas ha manifestat avui que segons notícies que s'han rebut de Bilbao, en les mines que s'hi treballa han entrat major nombre d'obrers que la setmana passada.

A Barcelona, segons li comunica el governador, casi no's nota la vaga de metàfugies.

Sembra quèl conflicte està pendent de la contestació que dongui a les reclamacions dels obrers el Comitè d'una empresa que resideix a París.

Els senyors Canalejas ha afegit que s'havia escampat certes noves sens que, els qui feien, hagin reparat que no poden adoptar certes mides (aludia a lo que s'ha dit referent a la suspensió de garanties en aquella capital), particularment, quan sols se tracta d'un conflicte societari, d'un incident entre el capital i el treball, sobre tot quan aquest procedeix de l'extranger i els seus representants reneix de enviar allí les propostes pera que els principals hi donin la seva aprovació.

PROJECTS D'HISENDA

Madrid, 19 setembre. — Entrels ja presents i els que ha de presentar a les Corts el ministre de Hisenda, sumen 17 projectes de llei.

Un d'ells se refereix a les Caixes de lloguer i dipòsits indistints. El decret que'l senyor Alvarado dictà referent al particular fou modificat per altres Hisendistes i Caixes a nom de més d'una personalitat; es van penalitzar per l'incompliment de les disposicions de la llei.

Les bases del projecte de lloguer estableixen per l'ingrés en la categoria oficial de quinta classe, haver desemborsat durant dos anys el càrrec d'asparant o tenir el títol de batxiller i sofrir un examen d'apret.

No's podria ascendir d'una categoria a altre sense haver servit dos anys lo més en la immediata inferior.

Podran ingressar també en la categoria oficial de segona classe, mitjançant oposició, els que tinguin titulació professional.

Pels ascensos d'una categoria a altra, s'establiauen diferents torns; el de cossants, que al serio per més de dos anys, necessitaran demostrar en examen, les tres questons següents:

Primer, Estadística de la manca de feina.

Segona. Les colocations.

Tercera. El seu corona la manca de feina.

Campanya antieuropaea

El Mizziam predica als rifens la guerra contra Europa, recrutant gran nombre d'adepts para lluitar contra França y España.

Mellila, 19 setembre. — El Mizziam continua predicant la guerra santa contra els europeus, despertant molt d'entusiasme entre els cíviles.

La illa entre dues cúbiles que s'ingueu lloc dies passats apropi d'Alzubara, fou obra del Mizziam pera enardir més als cabayens.

El Mizziam no tolera l'avansament dels europeus al Marroc.

Se creu que degut a les predicions de aquest excusidor hi haurà nous rodaments entre els cíviles, qualss notables no han arribat a acord.

El Mizziam acaba d'arribar a Taza on projecta organizar una harca pera anar contra els francesos de la vora del Muluja.

Per quan s'acabi el Remadam se proposa continuar amb més dalt i jacompanyar de tots els elements que són adeptes, les passades illes tant contra els francesos que operen a la vora del Muluja com en contra dels espanyols que ocupen les posicions avansades.

Hi ha la creença de que les cúbiles veïnes a Melilla han negat el seu control al Mizziam; no obstant les autoritats adopten tota sèrie de precaucions i mides pera quèls plans de l'excusidor no prosperin.

GRECIA Y TURQUIA

Constantinoble, 19 setembre. — Segons informacions recollides en el ministeri de Negocis Estrangers en el conflicte ab el ministre de Grecia no's traca pas de la nota del 2 de setembre reclamant vint milions de danys y perjudicis pel boicoteig, sinó d'un memorandu posterior a la data de les perdudes soffertes.

Tal memorandu contenia expressions un xic dures pera les autoritats provincials. Per consequent, el ministre de Negocis Estrangers tornà aquell memorandu al ministre grec ab una nota en la qual li deia que li tornava l'estar dels perjudicis sofferts a causa del tot descorstes ab el qual estava escrit aquell document.

FI DE LES MANIOBRES

DE L'EXÈRCIT FRANCÈS

París, 19 setembre. — Ab el simulacre d'una gran batalla a Morvilliers s'han donat per acabades les grans maniobres de l'exèrcit francès, d'aquest any.

En les mateixes han pres part dos dirigibles y diversos aeroplans.

Per lo que's refereix al servei d'aquests aparells aplicats al reconeixement y informacions, el resultat ha estat admirable, fins al punt de que a l'horra present els tècnics consideren quèl seu paper serà indispensable en les guerres de l'avenir.

En les mateixes han pres part dos dirigibles y diversos aeroplans.

Per lo que's refereix al servei d'aquests aparells aplicats al reconeixement y informacions, el resultat ha estat admirable, fins al punt de que a l'horra present els tècnics consideren quèl seu paper serà indispensable en les guerres de l'avenir.

EL CÓLERA

A TURQUIA

Constantinoble, 19 setembre. — Diumenge que s'ha publicat el «Diario de Torreto», en el què's diu que l'exèrcit deserta.

Impugna aital article y afirma que l'exèrcit venera y respecta a don Alfons per estar convençut de que aquest té un gran valor.

Per l'actual President, d'una, es pot dir que aquest imputació, que vol anar més enllà de lo que li coneix com a governant.

No obstant s'apropa un moment que finira d'esser forsa interessant en la situació política present. Se refereix al discurs que pronunciaria al Congrés el quefe del Govern en la primera sessió que tingui lloc a les Corts al reanysar la tasca parlamentaria.

Creu quequivocat al Govern en la qüestió religiosa y consideren que no's deu mirar amb indiferència l'actitud que guarden actualment els elements catòlics.

Califique d'importància la presentació del Projecte de llei del Cardenal que'l senyor Canalejas va interposar en el curs de les negociacions ab el Vaticà, y per això mateix, no causa estranyaçó als conservadors que la Santa Seu califiqués la presentació de ditz Projecte d'incooperació y s'oponeixen als negocis ab el Govern estatal.

Confien en quèl Vaticà trobarà en medi d'obrir-se de reanysar.

Afegeixen els conservadors que es pera el senyor Canalejas un pas difícil la presentació de la llei del Cardenal al Senat, doncs la votació en aquella Cambra serà difícil si té en compte que en les files de la majoria hi ha elements del Montero Rios, que han d'essser conseqüents ab les declaracions fetes en certa època sobre les qüestions religioses.

Ab aquest assumpte — digueren — proclamen segons ens aconseilen les circumstancies.

Respecte a altres problemes, el més urgent es el dels Pressupostos. Entre els projectes de Hisenda, el més important es el que's refereix als consums.

També creuen que serà objecte de grans debats la qüestió de la vaga de Bilbao y el projecte de llei fixant la jornada del treball a les mines, assumpte en el que es presta procedir ab molta prudència.

Acaben dient els conservadors que els obraran conforme les instruccions que'l senyor Maura.

UN SARGENT TRAIDOR

París, 19 setembre. — De Tolú diuen que un sargent del 39 d'artilleria, qual regimenter es a les maniobres, robà una tanca de canó de 75, amagantla als voltants de la caserna.

Havent estat descobert, fou empresonat.

La tanca ha estat recuperada y portada al regiment.

CONSELL DE MINISTRES

Madrid, 19 setembre. — A dos quarts de quatre ha començat en el ministeri de la Governació el Consell de ministres, el qual hi assisteix el senyor Merino.

El ministre d'Hisenda, a l'entrar, ens had it que portava al Consell línies generals dels projectes de llei que's proposa presentar a les Corts.

Acaben el Consell diqueren els ministres que s'havia acordat reunir les Corts el 6 d'octubre, publicant passa idem a la «Gaceta» decret de convocatòria.

S'ha acordat que els senyors Arias de Miranda y Miró vagin a Madrid per les festes del Centenari de les Corts.

Fixaren distribuir la quantitat de mil 500 milions depassades que s'aplicaran en la forma següent: 22 a Gràcia y Justícia, 40 a Governació, 100 a Instrucción Pública, 150 a Marina de 700 a 750 a Foment, 300 a 350 a Guerra.

El senyor Canalejas va exposar als ministres el seu programa parlamentari.

EN L'AJUNTAMENT DE VALENCIA

València, 19 setembre. — L'Ajuntament ha rebut els periodistes en el ministeri de la Governació, manifestant lo següent:

El senyor García Prieto vindrà a Madrid el divendres, reemplantant com a ministre de jornada el senyor Ruiz Villa.

De Bilbao, les noves particulars han entrat avui a treballar major nombre d'obrers que en dies anteriors en les mines de patrons associats.

El capità general del Nord no m'ha remès encara els datus que li han demandat sobre'l nombre d'obrers que treballen en les mines.

La vaga de Barcelona està igual. Respecte al conflicte obrer de la casa Seydoux, de Sabadell, s'està esperant la contestació que desde París ha de donar el patró sobre si accedeix o no a la petició dels obrers. Es possible que acabin les vagues a Sabadell ab la solució de la de aquella casa.

Nàpoli han ocorregut onze casos de colera y quatre defuncions, lo mateix que a Trinitàpolis y a Cerniola un cas.

NOVES DE GOVERNACIÓ

Madrid, 19 setembre. — El senyor Canalejas ha rebut als periodistes en el ministeri de la Governació, manifestant lo següent:

El senyor García Prieto vindrà a Madrid el divendres, reemplantant com a ministre de jornada el senyor Ruiz Villa.

De Bilbao, les noves particulars han entrat avui a treballar major nombre d'obrers que en dies anteriors en les mines de patrons associats.

El capità general del Nord no m'ha remès encara els datus que li han demandat sobre'l nombre d'obrers que treballen en les mines.

La vaga de Barcelona està igual. Respecte al conflicte obrer de la casa Seydoux, de Sabadell, s'està esperant la contestació que desde París ha de donar el patró sobre si accedeix o no a la petició dels obrers. Es possible que acabin les vagues a Sabadell ab la solució de la de aquella casa.

Nàpoli han ocorregut onze casos de colera y quatre defuncions, lo mateix que a Trinitàpolis y a Cerniola un cas.

LA SITUACIÓ A GRECIA

Atenes, 19 setembre. — La situació interior de Grecia novament sembla esser critica.

El partit militar torna a agitarse.

Si diu quel Rei ha declarat a Dragounis que està molt descontent per la situació d'exèrcit que fa sembla quèl país torni a estar en revolució.

Ab tot el estat de coses, com és possible — afegit el Rei — que tinguen la tranquilitat y el moviment regular dels combats?

Interviuat M. Venizelos a l'endemà del seu ràpid pas per Canea, no amaga que la situació interior de Grecia es encara irregular y que únicament un govern molt fort podria prevenir certs aconteixements per a la dinastia.

Interrogat també si està disposat a acceptar la presidència del Consell pera tornar a Grecia a una situació més regular, en Venizelos ha respondut que si prenuguis el poder se veuria obligat a governar dictatorialment.

Pels ascensos d'una categoria a altra, s'establiauen diferents torns; el de cossants, que al serio per més de dos anys, necessitaran demostrar en examen, les tres questons següentes:

Primer, Estadística de la manca de feina.

Segona. Les colocations.

Tercera. El seu corona la manca de feina.

CONGRÈS PELS SENSE FEINA

Roma, 19 setembre. — Demà tindrà lloc a la Sorbona la primera sessió del Congrés internacional contra la manca de feina.

En l'ordre del dia hi han inserites les tres questions següentes:

Primer, Estadística de la manca de feina.

Segona. Les colocations.</

